

JÁSZ ATTILA

A kudarc haszna

Kiegészítések Krajcsovics Éva csendnaplójához

[i.]

Egy szerzetesi cella. Nevezheted persze műteremnek is. Egy festőállvány, egy szék, egy falrészlet színe.

A konkrét látványt kell ismeretlenné izzítani, azt hiszem, ez a titok. Vagy valami ilyesmi. De mi történik az időtlen és a haszontalan idők között?

Semmi és minden. A többi csak vacakolás a mindennapokkal. Az élményt, főleg, ha erős, nem mindig lehet félretolni. A kudarcból születnek a legszebb dolgok. De sajnos nem mindig.

Mégis, néha olyan sok bennünk a kékség. Mégis, mitől lesz jó egy kép, ki tudhatja?

[ii.]

Vannak-e olyan színek, amelyekre vágysz? Vagy csak elmerülsz olykor egyikben is, másokban is?

Magányügy természetesen. De érdekes lehet a megoldás megszállott keresése. Az idő mindig segít. Ajtót festeni a kép közepébe, akkor is, ha nem látszik.

Időt kell tölteni a kép előtt, a látvánnyal szemtől szemben, miközben lassan helyükre kerülnek a részletek.

[iii.]

Vázlatszerűen élni. Minden nap
festeni. Vagy nem. Minden újabb
kép remény, mégis növekszik
a sötétség.

Vissza kellene találni a valósághoz,
bármi is legyen az. Hátha valaki
még alszik benned. Talán
még néhány kép.